

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Սուրբ Յարութեան Տաճարի Նորոգութիւնները

Անդամ մը ևս կ'ուղենք հայութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել Ա. Յառը ութեան Տաճարի նորոգութեան, յատուկ առիթով մը. Գմբէքին վերացինութիւնը: Այս ամիս աւարտեցաւ հսկայական գմբէթին ամբողջական վերակառուցումը, մեր Տիրոջ Սուրբ Գերեզմանը շոշապատող քսանեչորս սիւներուն վրայ բարձրացող: Կաթուղիկէ գմբէթին վերաշինութիւնը տևեց տարիէ մը աւելի և կատարուեցաւ Անզիական ընկերութեան մը ձեռքով՝ Freeman and Kershaw: Սուրբ Յարութեան Տաճարի շինութեան այս մասը միայն արժեց վեց հարիւր իննսուն եօթը հազար Անզիական թղթուսկի և վճարուեցաւ երեք համայնքներուն կողմէ: Յոյն, Լատին և Հայ: Հայոց Պատրիարքարանին արժեց երկու հարիւր երեսուն հազար Անզիական Ոսկի, այսինքն մօտ հինգ հարիւր յիսուն հազար տոլարի պատկառելի գումարը:

Սփիւռքի տարածքին վրայ կան երկիրներ, ուր հայեր նախարար են, երեսփոխան, պետական պաշտօնեայ, դատաւոր և քաղաքական ազդեցիկ գէմք: Չկայ, սակայն, երկիր մը, ուր հայ կազմակերպութիւն մը ունենայ իրաւունքներ, միջազգային ճանաչումով հաստատուած, բացի երուսաղէմէն:

Մեր նախնիք ունիին այդ իրականութեան գիտակցութիւնը և ամէն միջոց և ազդեցութիւն կը զործածէին որպէսզի միջազգային իրաւասութիւններով հաստատուած հայոց ներկայութիւնը ամուր մնայ Սուրբ Տեղեաց մէջ:

Օսմանեան իշխանութեան օրերէն, Հայոց Պատրիարքարանի իրաւունքները միջազգային Սրբատեղիներուն վրայ, քրիստոնեայ մեծ Եկեղեցիներու — Կաթոլիկ և Օրթոսոքս — կողքին, եղած են համահաւասար սեփականութիւն և զործածութեան իրաւունք ամբողջ աշխարհի քրիստոնէութեան ամենէն նուիրական վայրերուն — Ա. Յարութեան Տաճար, Բեթղեհէմ և Գեթսեմանիի պարտէզ:

Երուսաղէմ քաղաքն է երեք աստուածապարզե կրօնքներու Սրբավայրերուն. Հրեան՝ իր Տաճարի մնացորդացով, Մահմետական՝ Օմարի և Ալ-Աքսամզիթներով, իսկ Քրիստոնեան՝ Ա. Յարութեան Տաճարով, երուսաղէմը կը նկատեն իրենց սեփականութիւնը, ոչ թէ քաղաքական հասկացողութեամբ կամ պետական իմաստով, այլ իրրև կրօնական նկարագիր ունեցող տաճար-քաղաք մը, ուր, իւրաքանչիւր Սրբավայրի մէջ՝ Հրեան, Քրիստոնեան կամ Մահմետականը կու զան վերանորոգելու իրենց ուխտը նոյն ամենակալ Աստուծոյն:

Այսօր, կրօնական նոյն զգացումով է որ Հրեան՝ Լացի Պատը ըրած իր գերազոյն ուխտավայրը, Սրբազան Քաղաքին կապած է իր հողին՝ անքակտելի

պէսզի Ս. Յարութեան Տաճարի մուտքին՝ Ուշաթափման Վայրը, ուրկէ Սուրբն Մարիամ Նայեցաւ խաչուած իր Արդիին և ուշքը կորսնցուց, մեայ հայկական։ որպէսզի անոր կողքին՝ Խաչեցեալին մեծ մոգայիքը ըլլոյ միշտ «յիշատակ ազգիս հայոց», որպէսզի Երկրորդ Գողգոթան, իր գոյգ խորաններով մեայ հայուն սեփականութիւնը, որպէսզի Տաճարին ամենէն հին մասը՝ Ս. Գրիգոր Լուսու- ւորչի Եկեղեցին, հայկական իր ճարտարապետութեամբ, ըլլոյ հայկական յա- ւիտենական ներկայութիւն մը. վերջապէս, որպէսզի Հայը՝ Յոյնին և Լատինին հետ, հաւասար իրաւունքով զործածէ Քրիստոսի Ս. Գերեզմանը, մատուցանե- լու համար Ս. Պատարազը՝ իր հայրերու Աստուծոյն։

Ոչ մէկ այլ ժողովուրդ ունի նման իրաւունքներ, Յոյնին չափ՝ որ կը ներկայացնէ Օրթոսոքս աշխարհը և կը հաշուէ երեք հարիւր միլիոն և Լատինը, որ կը ներկայացնէ Կաթոլիկ աշխարհը և կը հաշուէ առաւել քան 700 միլիոն։

Քսան տարիներէ ի վեր կը վերանորոգուի Սուրբ Յարութեան Տաճարը։ Յունաստանի կառավարութիւնը կը հոգայ մեծագումար ծախսերը Յունաց Պատ- րիարքարանին, որոնք անցան Երկու միլիոն տողարը։ Լատինաց բաժինը կը հո- գայ Վատիկանը, իր անսահման կարողութեամբ։ Հայը, որ պէտք է մասնակցի մէկ Երրորդով, կը հոգայ ծախսի իր բաժինը նուիրատուութիւններով և Պատ- րիարքարանի հասոյթներով։

Պատրիարքարանը ծախսած է ցարդ մօտ մէկ ու կէս միլիոն տողար, ըն- թացիկ նորոգութիւններուն համար, իսկ այս տարի, զմբէթի նորոգութեան հա- մար միայն՝ հինգ հարիւր յիսուն հազար տողար։ Ըստամէնը Երկու միլիոն տո- ղար, մօտաւորապէս։ Եւ աշխատանքները վերջ գտած չե՞ն տակաւին . . .

Խորին Երախտազիտութեամբ կ'ուզենք յիշատակել այստեղ Պալուստ Կիւլպէնիեան Հիմնարկութեան իշխանավայել օժանդակութիւնը Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգութեան ծախսերուն. ան երեք հարիւր հազար տողար տրամա- դրեց ընդհանուր նորոգութիւններուն, առաջին իսկ օրէն, իսկ զմբէթի նորո- գութեան համար Պատրիարքարանիս օգնութեան վութաց՝ տրամադրելով հա- րիւր ութսուն հազար տողար։

Ամբողջ ազգին նուիրատուութիւնները Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգու- թեան հասան եօթ հարիւր հազար տողարի, մօտաւորապէս։ Մնացեալ զումար- ները վճարուեցան Պատրիարքարանիս կողմէ, անցեալ քսան տարիներու ըն- թացքին և կը շարունակուին վճարուիլ ամէն շաբաթավերջի։

Այսօր, երբ Երուսաղէմի հարցը միջազգային հրապարակի ամենէն տագ- նապալին է, երբ Եկեղեցիներու Համաշխարհային Խորհուրդը, Միացեալ Ազգե- րու Կազմակերպութիւնը, Խոլամ Ազգերու Կազմակերպութիւնը, Վատիկանը և մեծ մայրաքաղաքները զայն կը նկատեն Միջին Արևելքի թնձուկին կեդրուսա- կան հարցը, հասած է ժամը որ հարց տանք հայ հանրային կարծիքին. ի՞նչ կ'ընէ հայութիւնը զօրավիզ կանգնելու համար Երուսաղէմի Հայոց Պատրիար- քութեան՝ հայոց իրաւունքներու պահպանումին և ամրացումին համար։ Կը գիտակցինք, առ նուազն, հարցի կարեորութեան։